

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość w związku z ust. 1 zdanie drugie tego samego artykułu należy dokonywać w ten sposób⁽¹⁾, że w sprzeczności z nim stoi przepis prawa krajowego, który, w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy w wyznaczonym na to terminie, uprawnia sprzedawcę do żądania odszkodowania za używanie dostarczonego produktu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 144, str. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht für Strafsachen Wien (Austria) w dniu 31 października 2007 r. — Postępowanie karne prowadzone przez Staatsanwaltschaft Wien przeciwko Vladimirowi Turanskiemu

(Sprawa C-491/07)

(2008/C 22/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht für Strafsachen Wien (Austria)

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Vladimir Turansky

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni ustanowionej w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej⁽¹⁾ w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen zakazu powtórnego karania należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie prowadzeniu przeciwko oskarżonemu postępowania karnego w Republice Austrii w sytuacji, gdy zaprzestano prowadzenia wszczętego w Republice Słowackiej, już po przystąpieniu tego kraju do Unii Europejskiej, przeciwko niemu z tytułu tych samych czynów postępowania karnego, a zaprzestanie to nastąpiło wskutek prawomocnego zakończenia postępowania przez organy policji, po zbadaniu przez nie istoty sprawy i odstąpieniu od wymierzenia kary?

⁽¹⁾ Dz.U. L 239, str. 19.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-492/07)

(2008/C 22/50)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Nijenhuis i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie zapewniając właściwego włączenia do prawa krajowego dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) a w szczególności art. 2 lit. k) w odniesieniu do definicji abonenta Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wspomnianej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 30 kwietnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat (Austria) w dniu 14 listopada 2007 r. — Silberquelle GmbH przeciwko Maselli-Strickmode GmbH

(Sprawa C-495/07)

(2008/C 22/51)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Patent- und Markensenat (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Silberquelle GmbH

Strona pozwana: Maselli-Strickmode GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 10 ust. 1 i art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy jest rzeczywiście używany, jeżeli jest on wykorzystywany dla towarów (w tym przypadku napojów bezalkoholowych), które właściciel znaku oferuje nabywcom innych sprzedawanych przez niego towarów (w tym przypadku tekstyliów) nieodpłatnie przy zawarciu umowy sprzedaży?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-140/06 Philip Morris Products SA przeciwko OHIM, wniesione w dniu 16 listopada 2007 r. przez Philip Morris Products SA

(Sprawa C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philip Morris Products SA (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i C.S. Moreau)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 4 i 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾. W tym zakresie zarzuca on Sądowi, po pierwsze, że oparł swą ocenę na założeniu niekorzystnym dla kategorii znaków towarowych, do których należy zgłoszony znak towarowy. Orzekając bowiem, że konsumenci nie mają w zwyczaju domyślać się pochodzenia towarów wedle ich kształtu lub kształtu ich opakowania, Sąd dokonał stwierdzenia o charakterze faktycznym, które jest pozbawione jakichkolwiek podstaw naukowych i wypacza sposób postrzegania przez ludzi oznaczeń ogólnie — i kształtów w szczególności.

Po drugie wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, że przeprowadził błędną analizę prawną sposobu postrzegania znaku towaro-

wego przez zainteresowany krąg odbiorców. Błąd ten polega w pierwszym rzędzie na tym, że Sąd odniósł się do używania znaku towarowego wyłącznie w formie jego inkorporacji do paczki papierosów, mimo że kształt opakowania określonego towaru może zostać przedstawiony odbiorcom na wiele różnych sposobów, na przykład w formie graficznego lub trójwymiarowego przedstawienia znaku towarowego w materiałach promocyjnych. Popelniony błąd w ocenie polega ponadto na tym, że Sąd ograniczył pojęcie znaku towarowego jedynie do części mogącej być postrzegana przez potencjalnego nabywcę na moment przed dokonaniem zakupu, podczas gdy krąg odbiorców zainteresowany danym znakiem towarowym składa się z tych wszystkich, którzy mogą się z nim zetknąć w ramach normalnego używania znaku towarowego, które znajduje wyraz zarówno podczas promocji towaru przed jego nabyciem, jak i podczas używania lub konsumpcji towaru po jego zakupie.

Wnoszący odwołanie powołuje się po trzecie i ostatnie na sprzeczność w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

⁽¹⁾ Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-363/04 Koipe Corporación, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 16 listopada 2007 r. przez Aceites del Sur-Coosur, SA

(Sprawa C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Aceites del Sur-Coosur, SA, wcześniej Aceites del Sur, SA (przedstawiciel: adwokat J.M. Otero Lastres)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie za wniesione we właściwej formie i w terminie odwołania od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-363/04 wniesionego z uwagi na naruszenie prawa wspólnotowego;
- zgodnie z art. 61 statutu Trybunału i art. 113 regulaminu — uwzględnienie odwołania i w konsekwencji uchylenie wspomnianego wyroku Sądu w całości;